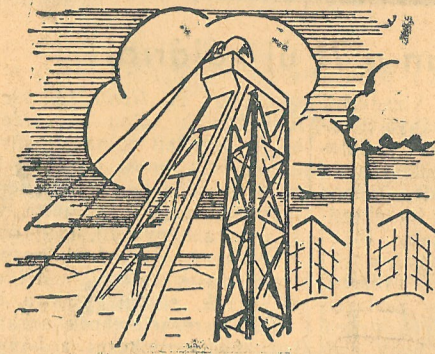

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Várpalotai Bányász

A májusi terv 100 százalékra való teljesítése a kongresszus határozatainak megvalósítását segíti elő

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. évfolyam — 22. szám.

ÁRA 30 FILLÉR

Péntek, 1954. május 28.

A bérfejelelemről

Pártunk és kormányunk 1953 júniusi határozata a dolgozókról való fokozottabb gondoskodást jelölte meg közvetlen feladatnak. Ezen célkitűzés egyik részfeladata a nehéziparban eddig elért eredményeket megszilárdítani, ha fejlesztésének ütemét csökkentjük is. A nehézipar fejlesztési ütem csökkentésével felszabadult tőkét a mezőgazdasági beruházásokra, termelékenységének fokozására és a könnyűipar közszükségleti cikkeit nagyobb bőségben és választékban való előállítására kell fordítani a népjólét emelésének érdekében.

Pártunk és kormányunk programja a magyar dolgozó nép végét, legkövetlenebb célját fejezi ki. Mivel a program a mi céljainkat foglalja össze és a célhoz vezető utat jelöli meg, ezért valamennyiünk programja. Valóra váltásért valamennyiünknek küzdenünk kell. Valóra váltásának akadályozói ellen egységes harcban kell küzdenünk.

Ha egy célért harcba kell indulni, feltétlen szükséges, hogy a harc egy-egy szakaszában legyenek a részfeladatokat és a megoldáshoz vezető utat. Mi az a részfeladat, melyet nekünk, a várpalotai szénbánya dolgozóinak kell végrehajtanunk?

Elő és legfontosabb feladatunk a várpalotai szénbánya által elért eredményeket megszilárdítani és — ha csökkenteni ütemben is — továbbfejleszteni. Második feladatunk (mely az első feladat fontossága mellett csak azért kerül második helyre, mert az első, a közvetlen feladatunk) a mezőgazdaság részére megadni minden támogatást a termelékenység, a terméshozam fokozására.

Pártunk és kormányunk programja nemsokára egy éves. Ezt taggyűléseken, termelési értekezleteken megvitattuk végrehajtására határozatokat hoztunk. Most, amikor szabadságunk, függetlenségünk, jólétünk szervezésének legfelsőbb szerve, a pártkongresszus ülészik, vessünk számot eddig végzett munkánkról. Nézzük meg, mit hajtottunk végre jól és mit rosszul a dolgozókról való fokozottabb gondoskodás programjának végrehajtása során, 1953 június 1-től.

Termelési tervünket 1953 június 1-től április 30-ig 4.1 százalékkal túlteljesítettük, 1953 szeptemberében elnyertük a SZOT és a minisztertanács vándorzásdíját. Kétszer kaptuk meg az élüzem címet, azonban 1954 évi áprilisi tervünket csak 89.6 százalékra teljesítettük. Önköltségszökkentési tervünket az 1953 év második felében betartottuk, azonban 1954 évben még mindig túlléptük. Létszámtervünket 4.5 százalékkal túlléptük. Az egy műszakra eső termelékenységi tervünket állandó csökkentéssel 1954 áprilisában már csak 86.6 százalékra teljesítettük. Minőségi tervünket csak 83.45 százalékra teljesítettük.

A túllépés részletvizsgálatánál megállapítható, hogy a műszaki állománycsoport létszám túllépésénél eredő beralap túllépése kb. 50 százalék körül mozog, túlsorolási túllépésekből 1.3 százalék. Az adminisztratív állománycsoport ugyancsak létszám

túllépésből eredően a beralapját kb. 15 százalékkal átlépte, túlsorolásból eredő túllépése nincs. Ugyanilyen okok miatt lépi túl beralapját a kisegítő és a nemipari csoport is. A bányász darabéres és kiszolgáló szakmák bérfelhasználása — a decemberi bérrendezés 16 százalékos emelkedését beszámítva — az 1953. év első hónapjához viszonyítva az 1954. első negyedévére 30 százalékkal magasabb. Ha bérlefutás mellett figyelembe vesszük a termelékenységi terv lemaradás 13.4 százalékát, meg kell állapítanunk, hogy a bér- és munkafegyelemből rosszul állunk. A termelékenységi lemaradást létszámtöbblettel pótoltuk, de a bérfejelem megsértését nem tudtuk semmivel sem pótolni. Pedig semmi okunk a bérlejtésre nem volt, mert a párt- és kormányprogram alapján 1953 június hónapban a műszaki dolgozók bérét átlag 8.1 százalékos emeléssel, a kisegítő állományú csoport dolgozóinak bérét átlag 10.7 százalékos emeléssel, a nemipari csoport dolgozóinak bérét átlag 10.9 százalékos emeléssel, november hónapban, december hónapban a darabéres és kiszolgáló szakmák dolgozóinak bérét átlag 16 százalékos emeléssel rendezte kormányunk.

Bértervünket — a fenti rendezéseken és az árcsökkentéseken túlmenően — különböző lazaságokból eredőleg a 11 hónap átlagában 9-szer az összbérlap 1.8 százalékaival léptük túl. A túllépés 1954 márciusában 828.000 forintot tett ki. A teljesítmény csökkenése és a beralap túllépése súlyos hiba. A legsúlyosabb, mert a szocializmus építésének alaptörvénye, hogy a termelékenység emelkedése megelőzze a bérek emelkedését. Ugyan-így ha a bérek emelkedése nagyobb, mint a termelékenység emelkedése, akkor a szocializmus építésére fordítandó tőkét nem tudjuk biztosítani. Ez pedig napjainkban a legfontosabb, a mezőgazdasági beruházások biztosításának érdekében. Mi, a várpalotai szénbánya dolgozói nem hogy biztosítottuk a tervezett tőkét, hanem elvontunk belőle olyan összeget, ami beralapunk 1.8 százalékát teszi ki.

A beralappal való helytelen gazdálkodás megoszlása üzemeinknél — ha a normálisat 100-nak vesszük — a következőképpen alakul munkanemek szerint: fejtés 130, elővájás 138, fenntartás 108, földalatti szállításon 108, egyéb földalatti 180, összes földalatti 131, külszíni üzemek 144, össz üzemi 140 százalék.

A magyar dolgozó nép érdeke és célja megköveteli, hogy vállalatunk vezetősége — a műszaki dolgozók a termelékenység (és minőség) lemaradás behozására, a főkönyvelőségi, valamint a bér és munkaügyi dolgozók, valamint az üzemvezetők, helyettesek munkaadóik pedig a bértervek önköltségi tervek rendszeres túllépésének megszüntetésére — kövessenek el mindent, hogy a vállalat — a dolgozók jog sérelme nélkül — terveit részleteiben is teljesítse. Ennek végrehajtása a dolgozó nép ügye. Végrehajtása a dolgozókról való fokozottabb gondoskodás alapja vállalatunk minden dolgozójának fő feladata. Balikó Mihály

Várpalota város kommunistái üdvözlik a pártkongresszust Dísztávirat

Várpalota város kommunistái harcos kommunista üdvözlétüket küldik pártunk III. kongresszusának.

A város kommunistái az üzemekben, a városban harcolnak azért, hogy a dolgozók életét szembé tegyék és a párt kongresszusa méltó keretek között legyen megtartva. Kommunistáink minden nap látják a párt szerető gondoskodását a saját életükön és a város életén keresztül. Látják, hogy a párt minden dolgozót megbecsül és hogy a mi országunkban valóban a legfőbb érték a dolgozó ember.

Kommunistáink megfogadják, hogy III. kongresszus határozatait maradéktalanul végrehajtsák, minden erejükkel harcognak a dolgozó nép életszínvonalának további emeléséért, a párt határozatainak végrehajtásáért.

Várpalota város kommunistái megbízásából: Városi Pártbizottság.

Rákosi elvtárs beszámolója után

Harcoljunk a bürokratizmus ellen

A Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusán Rákosi elvtárs beszámolót tartott. A beszámolóból is látom, hogy pártunk nyíltan feltárja a hibákat, hogy a jövőben még jobban megjavíthassa munkáját és ezen keresztül a dolgozó tömegek életszínvonalát emelje.

Rákosi elvtárs beszámolójából különösen a bürokratizmusról mondott rész ragadta meg a figyelmet.

Sajnos ez tapasztalható a mi iparunkban is. Bányászati Főosztálytól többször kapunk rendelkezéseket, ami sem a dolgozók jólétét nem szolgálja, sem pedig a közönségnek nincs haszna belőle, sőt az ellenkezője. Egy példát ragadok ki. Eddig, ha a munkatársak üdülési szabadságra akartak menni, elég volt, ha az aknáson keresztül az üzemvezetésnek bejelentette, ahol egy példányban szabadságolási igazolást kapott. Most pedig — a Bányászati Főosztály rendelkezése szerint — két példányban kap szabadságolási igazolványt a dolgozó.

amit el kell vinnie az üzemi bizottsághoz aláírtni és az egyik példányt vissza kell hoznia a bérszámfejtő helyre.

Eddig a dolgozó szabadságkérését 10 perc alatt elintézte, most pedig minimum félórájába kerül. A felesleges sétálást a dolgozó

szólya a felesleges papírpocsékolásról, mert a másodpéldány semmi célt nem szolgál, ugyanis az üdülési szabadságok számfejtése a műszaknaplóból történik, ahová a szabadságolási tömbben maradó indigós példányról van a dolgozók szabadsága bevezetve.

Ebből is látható, hogy sok olyan papírintézkedés lát napvilágot, amit a tömegektől elszakadt vezetők adnak ki és semmi célt nem szolgálnak, ellenben feleslegesen szétlaltatják a dolgozókat és a sok felesleges papírral emeljük az önköltséget.

Nyitrai János adminisztratív vezető

Főfeladatunk az önköltség csökkentése lesz

Az M. D. P. III. Kongresszusán Rákosi elvtárs beszámolója teljes egészében feltárta jelenlegi helyzetünket és problémánkat. A beszámolóból bennünket legjobban talán a termelékenységről és önköltség csökkentéséről szóló fejezet érintett.

Ezen a téren eredményes változásnak kell történnie, hogy érdemlegesen hozzájárulhassunk a szocializmus építéséhez, életszínvonalunk emeléséhez. Szakítanunk kell azzal a felfogással, amelyik egyedül csak a szentermelési tervet veszi figyelembe és a többi tervszakmákat teljesen elhanyagolja.

Többet kell törődnünk célszerű bányaműveléssel, az előírt technológiai folyamatok végrehajtásával. Nem szabad látszat eredményekre törekedni, ami csak a termelékenység emelkedését gátolja.

Meg kell érteni azt, a helytelen, felületes munkaátvétellel, az elhagyott, szétdobált szerszámokkal a szén önköltségét növeljük és ezáltal életszínvonalunk emelkedését gátoljuk.

Bár a munkatermelékenységének emelése és az önköltség csökkentése, komoly feladat elé állít mindannyiunkat, ezt végre kell hajtanunk, mert csak így tudjuk kormányunk programját megvalósítani.

Szóllósi János Ernő-mező üzemvezetője.

Megdicséjük

a Cseri víztelenítésen dolgozó bányász és iparos munkatársakat.

Az önfeláldozó időt és fáradságot nem ismerő munka tette lehetővé, hogy az értékes gépi felszerelést ki lehetett idejében hozni és a víztelenítés megkezdődhetett.

A hősi munka példaképpen áll vállalatunk valamennyi földalatti és külszíni dolgozója előtt.

A fatelepi dolgozók sztahanovista szintet érnek el

Az Anyagellátó dolgozói pártunk kongresszusának tiszteletére tett versenyfeljárnásukat teljesítették. Különösen kiemelkednek a fatelepi, akik közül a következőket sztahanovista oklevél elnyerésére terjesztettük fel:

Gergely Jenő, Király Béla, Jeney Sándor vagonrakók, Varga László, Budai József és Kustján István vagonosbrigád, Medve Károly, Kúcsra László Somogyi La-

A bírálat és önbírálat kérdése

Rákosi elvtárs kongresszusi beszámolójában rámutatott mind azokra az eredményekre és hibákra, amik ezidáig pártunk belső életében fennállnak és sürgősen meg kell javítani. Megvilágította Rákosi elvtárs a bírálat és önbírálat kérdését.

A bírálat és önbírálat eddigi eredményeit, azt látjuk, hogy a vezetőség újjáválasztása óta értünk el eredményt, mert ma jobban bírálják párttagjaink a vezetőket, sokszor mutatnak rá párttagjaink és pártönkívüli dolgozóink azokra a hiányosságokra, ami nagyban fejleszti a párt belső életének fejlődését, s ezzel együtt termelési tervünk sikeres végrehajtását.

Eppen a bírálat és önbírálatnak tudható be, hogy az 1954-es első negyedéves tervünket teljesítettük. Azonban van hiba az alapszervezetünkön belül, különösen pártvezetőségi tagjaink és párttagjaink egy részé az, amely gyakran önbírálatot gyakorol önmaga felé. Ezt azonban a pártmunka kicsit terhes velejárlójának tekintik és mintha misem történt volna, megismélik munkájukban a bírált hibákat. Az önbírálatról való ilyen formális viszony a pártmunkát csak hátráltatta.

Fodor Árpád elvtárs szervező titkár, Csösz János gazdaságvezető, Kovács Jenő alapszervezeti elnök, a másodéves politikai iskola előadója, többiben bírálatot gyakorolt, azonban ezeknél az elvtársaknál az önbírálat gyakorlatban nem észlelhető. Pedig csak akkor ösztönözte a kritika, ha a felismert hibákat nem ismétlik meg.

Ahhoz, hogy a hibáinkat továbbra is kijavítsuk, feltétlenül szükségünk van a bírálatra, de különösen az alulról jövő bírálatra, mert a pártélet belső munkájának megjavításának ez a legfontosabb feltétele.

Tóth János Ernő-mező pártszerv. titkára.